

המצעד היהודי

פריט בולאי פורץ דרך אשר הונפק על ידי השירות הבולאי לקראת תערוכת הבולים תביב

כחלק מארגון של תערוכת בולים מקובל להנפיק פריטים בולאים אשר ימכרו במסגרת התערוכה ויסייעו למימונה. בשנת 1960 החליט השירות הבולאי להנפיק גיליונית זיכרון מיוחדת במינה שהיוותה תיעוד היסטורי לתקופת הזהב של יהדות פראג.

תערוכת הבולים "תביב 1960"

במחצית שנת 1960 יזמה האגודה התל אביבית לבולאות את הקמתה של תערוכת בולים ארצית. זו הייתה הפעם הרביעית בלבד בה התקיימה תערוכת בולים ארצית במדינת ישראל, והמארגנים עשו מאמצים רבים כדי להבטיח את הצלחתה. שם התערוכה, "תביב", הורכב כמשחק מילים של המונח "תערוכת בולים" ושל שם העיר המארחת "תל אביב".

התערוכה נמשכה עשרה ימים (9-19 באוקטובר 1960) והתקיימה בתקופת החופשה של חג סוכות תשכ"א באולם המוזיאון הישן בשדרות רוטשילד בתל אביב. כ-70 אספני בולים הציגו בתערוכה 102 אוספים שונים, שהתפרסו על פני כ-400 מסגרות תצוגה. במהלך הימים פקדו את התערוכה כעשרת אלפים מבקרים.

הנפקת פריט בולאי לתערוכה

תערוכת "תביב"

„תביב“ הוא השם שנבחר לתערוכת הבולים הלאומית, שתיפתח בתל-אביב ב־9 באוקטובר, במעינו של המוזיאון העירוני בשדרות רוטשילד. הדואר הישראלי יוציא שני בולים מיוחדים לרגל מאורע זה ושתי הותמות דואר מיוחדות יוטבעו בזמן התערוכה בסניף מיוחד, בסכינות דואר נע, שתנהל עלידי הדואר הישראלי.

כשלושה חודשים לפני מועד התערוכה התפרסמה במדורי הבולאות של העיתונות הכללית ידיעה האומרת כי בכוונת השירות הבולאי להנפיק שני בולים מיוחדים לרגל התערוכה.

עיתון הבוקר, 10.6.1960, עמ' 4

למעשה, תכנן השירות הבולאי להנפיק סדרה בת ארבעה בולים, ואף פנה לצורך כך אל המעצב אוטה וליש שצייר אותם.

כשתכננה של תערוכת „תביב“ נמנס לשלב הסופי, החליט הדואר הישראלי להקדיש לתפירת בולים מיוחדת. סדרה זו, שלפי התוכנית המקורית נועדה להיות בת 4 בולים, צויירה בידי מר אוטה וליש

עיתון מעריב, 8.7.1960, עמ' 12

הנפקת פריט בולאי לתערוכה

בשלב זה עלה במוחו של ד"ר משה חזקי, ששימש כיועץ לשירות הבולאי, רעיון חדשני ומיוחד. הוא הציע להנפיק, במקום סדרת הבולים, גיליונית זיכרון שתתבסס על תחריט נחושת אשר הוכן בעיר פראג במחצית המאה ה-18. התחריט, שהיה עמוס בפרטים רבים, תיאר מצעד שקיימו יהודי העיר ברחובות פראג בשנת 1741, כשבראשם הדוור היהודי רוכב על סוס ותוקע בקרן דואר.

הרעיון החדשני זכה לתמיכת מנהלי השירות הבולאי, הבולים שעיצב אוטה וליש נגנזו, וד"ר חזקי קיבל את ברכת הדרך להמשיך ולקדם את הצעתו. עותק של תחריט הנחושת מפראג הועמד לרשות השירות הבולאי על ידי ד"ר י. גרא מירושלים, והעבודה על התאמתו למתכונת של גיליונית זיכרון יצאה לדרך.

הרקע למצעד של יהודי פראג

יום 13 במרץ 1741 ילדה מריה תרזה, קיסרית האימפריה הרומית הקדושה, את בנה הבכור, מי שיעלה לימים על כס המלוכה של האימפריה הרומית הקדושה בשם יוזף השני. הבשורה על לידת בן זכר (לאחר לידה של שלוש בנות) התפשטה ברחבי האימפריה, וביום 21 במרץ 1741 חגגו תושבי העיר פראג את לידת יורש העצר.

גם חברי הקהילה היהודית של פראג רצו לציין את האירוע החשוב, וביקשו אישור מיוחד לקיים מצעד חגיגי לכבוד הקיסרית והרך הנולד. בקשתם אושרה, וכחודש לאחר מכן, ביום 24 באפריל 1741, הגיע מועד החגיגה. בשעות הבוקר של אותו יום חילקו היהודים לחם ובשר לעניי העיר ולאסירים בבתי הכלא, בבתי הכנסת שרו פרקי תהילים, ובשעה ארבע אחר הצהריים החל המצעד היהודי ברחובות פראג. האירוע נמשך מספר שעות, והסתיים רק עם חשיכה. כל משתתפי המצעד התאספו בבתי הכנסת, שם קראו פרקי תהילים לכבוד הקיסרית ובנה, וכל בתי היהודים בפראג הוארו באותו לילה באור יקרות.

הרקע למצעד של יהודי פראג

הידיעות על קיומו המתוכנן של המצעד המרהיב משכו כמובן אל הרחובות את כל תושבי פראג, ואורחים רבים הגיעו גם מערים אחרות בסביבה לחזות במפגן הכוח היהודי. הקהילה היהודית בנתה במות גבוהות בכל כיכרות העיר לנוחות הצופים הרבים.

בראש הקהילה היהודית של פראג עמד באותם ימים שמעון וולף פרנקל, שהיה עשיר מופלג ומעורה בחוגי השלטון של העיר. הוא היה הרוח החיה מאחורי ארגון המצעד, ומימן מכיסו את ההוצאות הרבות שנדרשו לקיומו. פרנקל, שביקש לשמר את זכר האירוע הנוצץ אותו ארגן, יזם את הכנתו של תחריט נחושת שיתעד את המצעד.

שמעון וולף פרנקל

התאמת התחריט לפריט הבולאי

כוונתו המקורית של ד"ר חזקי הייתה להציג את התחריט בשלמותו ברקע הגיליונית, ולשלב במרכז חלקה התחתון של הגיליונית את תמונתו המוגדלת של הדוור היהודי. סביב תמונת הדוור תוכנן לנקב את חורי הנקבוב שיצרו את צורתו של הבול בתוך הגיליונית. השירות הבולאי ביקש מאחד מן הציירים של המדפיס הממשלתי להתאים את התחריט למבנה המבוקש, אולם פעולה זו לא עלתה יפה, מאחר שכל הפרטים של התחריט העתיק אבדו כאשר הוא הוקטן לגודל של גיליונית.

התאמת התחריט לפריט הבולאי

לאחר התייעצות עם הגרפיקאי התל אביבי פאול קור החליט ד"ר חזקי על גישה שונה. בגיליונית שולב רק קטע מתוך הפינה השמאלית התחתונה של התחריט, דבר שאפשר להציג באופן הולם את עושר הפרטים המופיעים בו.

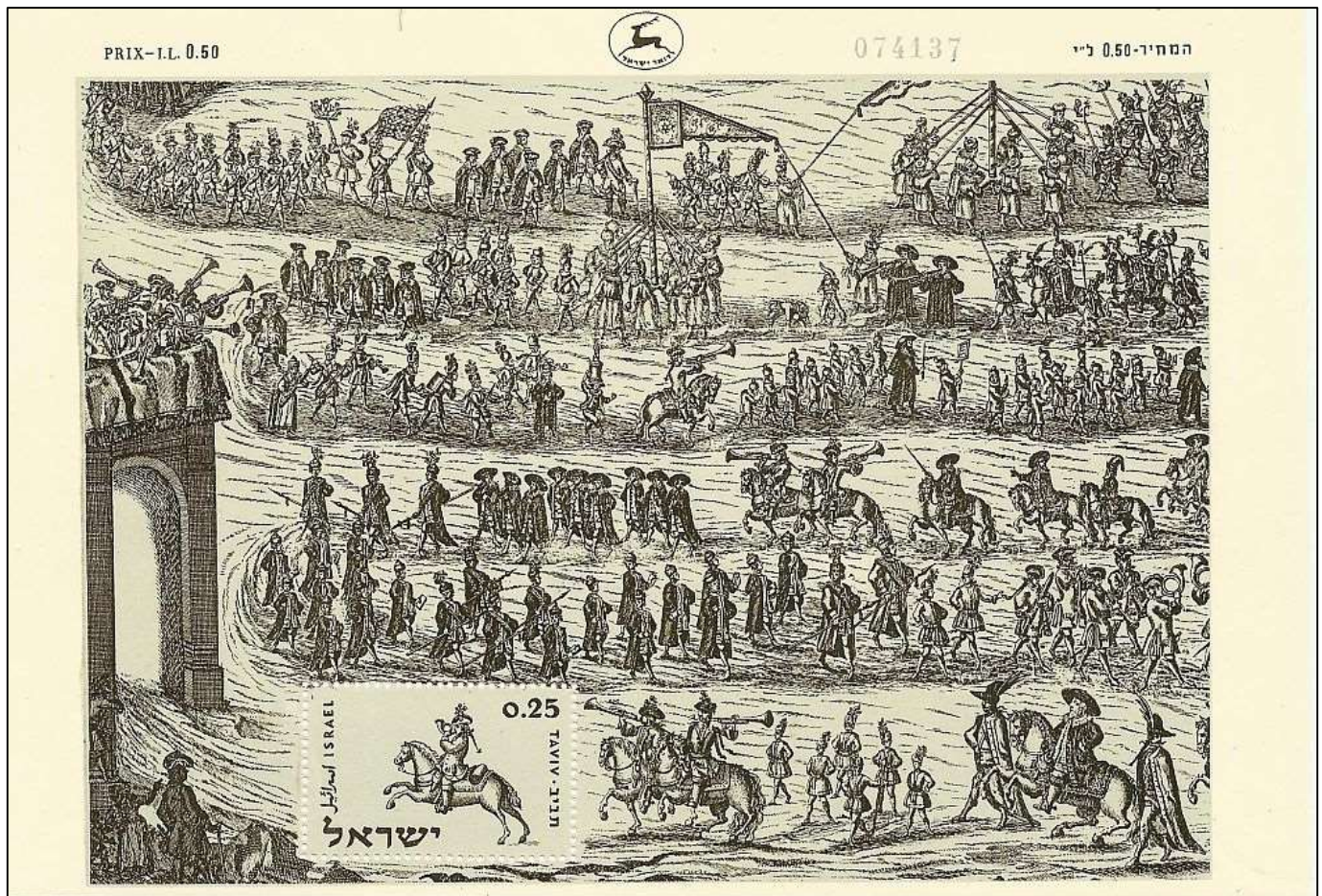

החלק מן התחריט השלם ששולב בגיליונית הזיכרון

האיור של הדוור היהודי הוגדל רק במעט על מנת להדגיש אותו, וסביב דמותו של הדוור נוקבו חורי הנקבוב בפינה השמאלית התחתונה של הגיליונית.

גיליונית הזיכרון

- הפריט הבולאי המרשים רשם לזכותו מספר שיאים:
1. הייתה זו גיליונית הזיכרון הראשונה בעולם בה הבול והרקע של הגיליונית התחברו יחד לתיאור של תמונה משותפת.
 2. הייתה זו הפעם הראשונה בישראל בה נעשה שימוש בניקבוב תיבה על מנת לתחם את הבול שבתוך הגיליונית.
 3. גיליונית זיכרון "תביב" היא גיליונית הזיכרון הגדולה ביותר שהונפקה בישראל.

תיאור המצעד היהודי

התחריט, והגיליונית המשחזרת חלקים מתוכו, מציגים תמונה מרתקת של החברה היהודית בפראג של מחצית המאה ה-18. בחינה מעמיקה של הדמויות המשולבות לאורך המצעד מלמדת על התלבשות, כלי העבודה, כלי הנשק ושאר חפצי היום יום של יהודי העיר.

במרכז התהלוכה צעדו חברי הגילדות המקצועיות. היכולת לעסוק במקצוע מסוים לא הייתה מובנת מאליה, ונדרש אישור מיוחד משלטונות העיר על מנת להקים גילדה מקצועית ולהכשיר בעלי מלאכה. אנשי הגילדות צעדו בקבוצות מאורגנות על פי המקצועות אליהם השתייכו, תוך שהם נושאים עימם את כלי המקצוע ואת האותות שסימלו את האישור שקיבלו.

סדר הקבוצות הצועדות בסך משקף את יחסי הכוחות בין בני המעמדות והגילדות המקצועיות השונות שהרכיבו את הקהילה היהודית.

על מנת לקבל תמונה שלמה של מהלך המצעד מפורטים להלן כל מרכיבי התחריט המקורי. הדמויות ששולבו בגיליונית הזיכרון מוצגות על רקע צבעוני והדמויות שנותרו מחוץ לגיליונית מוצגות על רקע לבן.

מובילי המצעד

האדם החשוב ביותר שפעל בפראג באותה עת היה שמעון וולף פרנקל (Šimon Wolf Frankl), שארגן את המצעד וזכה להשתלב בגוש שהוביל אותו. לפניו צעדו משרתי הקהילה, הכרוזים ומבשרי הידיעות.

את התהלכה הוביל ברכיבה הדוור היהודי של פראג.

בעקבות הדוור רכב פרש בלבוש מהודר.

(הפרש הזה נחתך מתוך התחריט בשלב העריכה של הגיליונית על מנת לפנות מקום עבור הנקבוב שסביב הבול עם דמות הדוור היהודי).

שני פרשים רכבו כשהם תוקעים בחצוצרות.

מובילי המצעד

האדם החשוב ביותר שפעל בפראג באותה עת היה שמעון וולף פרנקל (Šimon Wolf Frankl), שארגן את המצעד וזכה להשתלב בגוש שהוביל אותו. לפניו צעדו משרתי הקהילה, הכרוזים ומבשרי הידיעות.

שישה שליחים של הדואר היהודי צעדו ברגל בעקבות הפרשים.

שמעון וולף פרנקל, ראש הקהילה היהודית, רכב במלא הדרו על סוס מקושט בפאר רב. הוא לבש מעיל קטיפה, והיה מלווה בשני חיילים רגלים מהודרים ויפי תואר, שנועדו לשרת אותו ולהדגיש את רום מעמדו.

אנשי חיל הפרשים הקלים

עדות למעמד האיתן של היהודים בפראג משמשת העובדה שבמצעד השתתפו אנשי צבא נושאי נשק ששובצו במקומות שונים לאורך שיירת הצועדים. קבוצה של אנשי חיל הפרשים הקלים (Hussars) הלבושים במדיהם המפוארים, רכבו בעקבות מובילי המצעד.

דוד כחו (David Khue), שופט בבית המשפט היהודי ובעל דרגת מייג'ור בחיל הפרשים הקלים, כשהוא לבוש במדים הונגריים.

קבוצה של פרשים קלים במדים מהודרים.

קבוצה נוספת של פרשים קלים. כל פרש הוביל סוס נוסף מקושט בפאר רב.

האזרחים הבכירים של העיר

בעקבות הפרשים צעדה קבוצה גדולה של מנהיגי הקהילה, כשהם לבושים בבגדי שרד.

אברהם בונזל
(Abraham Bunzl),
אחד מבחירי הקהל,
הוביל את הקבוצה
שכללה פקידים ואנשי
טקס.

חלק מן הצועדים, כולל זקן חבר
ההנהגה שהיה בן 88, נשאו
בידם פטיש עשוי פיוטר שסימל
את המשרה בה החזיקו.

קבוצה נוספת
של יהודים
משכילים ורמי
מעלה.

המשכילים ואנשי ההוראה

בעקבות מנהיגי הקהל צעדו נציגי המשכילים של הקהילה היהודית, ובהם המורים, הסטודנטים, וצעירי העדה, בניהם של אצילי הקהילה.

בראש הגוש צעדה קבוצה של מוזיקאים.

מספר חיילים נושאי נשק.

הסטודנטים, בניהם של אצילי הקהילה היהודית, כשהם אוחזים בספרים, מגילות ותעודות.

קבוצה נוספת של חיילים.

המשכילים ואנשי ההוראה

בעקבות מנהיגי הקהל צעדו נציגי המשכילים של הקהילה היהודית, ובהם המורים, הסטודנטים, וצעירי העדה, בניהם של אצילי הקהילה.

קבוצה נוספת של סטודנטים יהודיים.

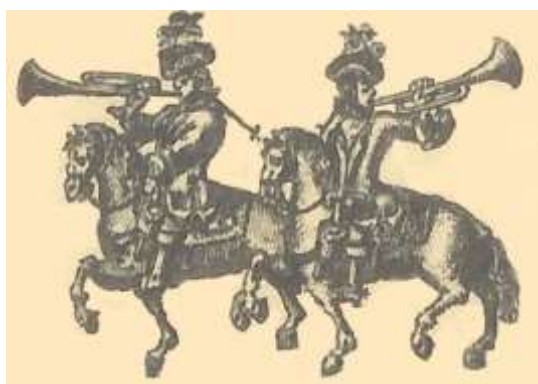
עוד קבוצת חיילים.

את הגוש הזה
חתמה קבוצת
המורים היהודיים
שהגיעו מערים
אחרות ללמד
בפראג.

מנהיגי הקהילה

קבוצה נוספת מבין מנהיגי הקהילה היהודית רכבה על סוסים בעקבות קבוצת המשכילים.

בראש הגוש רכבו שני פרשים כשהם תוקעים בחצוצרות.

שמעון ניושטאדטל (Šimon Neustädtl), הוביל את הקבוצה.

אחריו שניים מבחירי המנהיגים.

ובהמשך קבוצה גדולה של מנהיגי הקהילה.

חברי הגילדה של אנשי הרפואה

קבוצת בעלי המקצוע מתחום הרפואה נחשבה לאחת הקבוצות החשובות ביותר בקהילה היהודית.

את הקבוצה הובילו שני נגנים.

קבוצה של תלמידי רפואה צעדה כגוש וביניהם ניתן לראות שני תלמידים המעשנים מקטרת ארוכה. הנוהג לעשן הפך לרווח בעיר פראג בהשפעה שוודית, והאמונה אז גרסה כי העישון טוב לבריאות.

בעקבות התלמידים צעד הרופא המכובד, דוקטור מויזיס גומפרס מודר (Mojžíš Gumperz Muder).

חברי הגילדה של אנשי הרפואה

קבוצת בעלי המקצוע מתחום הרפואה נחשבה לאחת הקבוצות החשובות ביותר בקהילה היהודית.

הרוקח, ליובל מישל ייטלס (Löbel Mischl Jeitteles), צעד כשהוא נושא את סמל מקצוע הרוקחות.

הספר היהודי, משולם בונדי (Meschulem Bondi), גם כמנתח, צעד עם תער שלוף בידו.

יחד איתו צעדה קבוצה של ספרים בכירים, אוחזים בידם תער.

חברי הגילדה של אנשי הרפואה

קבוצת בעלי המקצוע מתחום הרפואה נחשבה לאחת הקבוצות החשובות ביותר בקהילה היהודית.

ואחריהם קבוצה של שוליות ספרים שהציגו לראווה את כלי מלאכתם, דוגמת מספריים, תערים, ומזרקים.

חברי הגילדה של המוזיקאים

קבוצת העוסקים במוזיקה בקרב אנשי הקהילה היהודית כללו את החזנים, את מדריכי המקהלות של ילדי בית הספר, ואת המנגנים על כלי נגינה שונים.

לפני כל אחד מן החזנים ומדריכי המקהלות הלך נער הנושא שלט ועליו גיליון התווים.

החזן הראשי, סינה קלאבר (Syna Klaber) עצר את התהלכה בשני מקומות לאורך הדרך וקרא בקול דברי ברכה בעברית לכבוד הקיסרית.

מדריך המקהלה הלך בראש קבוצה של ילדי בית ספר שאחזו בידם ספרון ובו מילות השירים אותם השמיעו.

חברי הגילדה של המוזיקאים

קבוצת העוסקים במוזיקה בקרב אנשי הקהילה היהודית כללו את החזנים, את מדריכי המקהלות של ילדי בית הספר, ואת המנגנים על כלי נגינה שונים.

קבוצה נוספת של ילדי בית ספר. בסוף הקבוצה שילב האמן איור של ילד נכה בעל גיבנת קשה שהשתתף במקהלה כמו יתר הילדים.

פרש תוקע בחצוצרה.

להטוטן נשא על ראשו את הסמל המקצועי של הגילדה, קנקן גדול שבחלקו העליון פסלון של אדם מנגן בכינור.

חברי הגילדה של המוזיקאים

קבוצת העוסקים במוזיקה בקרב אנשי הקהילה היהודית כללו את החזנים, את מדריכי המקהלות של ילדי בית הספר, ואת המנגנים על כלי נגינה שונים.

קבוצה של מנגנים יהודים לבושה בבגדי פאר מוזהבים הנעימה את זמנם של הצופים בנגינה על שלל כלים.

אחד מן הנגנים, אדם כבן 80, צעד כשהוא מחופש בבגדי אישה ומנגן בבסון.

חברי הגילדה של הקצבים

הקצבים של פראג היוו את אחת הקבוצות המקצועיות החזקות ורבות החשיבות בעיר. עובדה זו משתקפת במספר הרב של הצועדים ובגודל המוצגים שנשאו עימם.

את הקבוצה הוביל אחד מראשי הגילדה כשהוא נושא מפתח גדול.

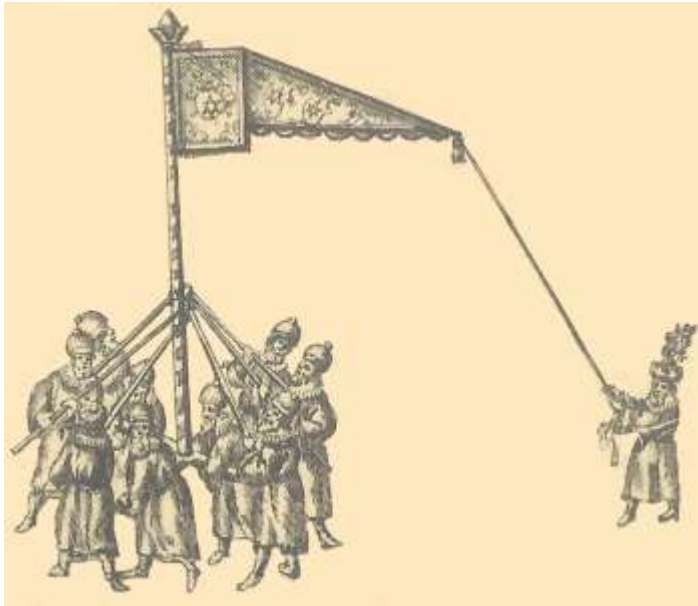
אחריו צעדו חברי הגילדה הבכירים בלבוש מפואר.

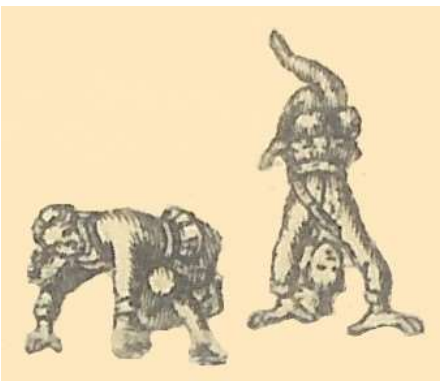
שוליות הקצבים צעדו כשהם מחזיקים בידם גרזן.

חברי הגילדה של הקצבים

הקצבים של פראג היוו את אחת הקבוצות המקצועיות החזקות ורבות החשיבות בעיר. עובדה זו משתקפת במספר הרב של הצועדים ובגודל המוצגים שנשאו עימם.

חברי הגילדה נשאו עימם לאורך המצעד כרזה גדולה שהציגה לראווה את כתבי הזכויות שניתנו להם (כרזה דומה נוספת נישאה בהמשך המצעד).

שני להטוטנים סיפקו אתנחתא קומית להנאת הקהל.

חברי הגילדה של הפרוונים

גם הפרוונים של פראג היוו קבוצה עשירה ורבת עוצמה והשפעה בקהילה היהודית.

את הקבוצה הובילו שני מחצרים.

קבוצת פרוונים, חלקם רכובים על סוסים וחלקם צועדים ברגל, נשאו עימם מוטות ארוכים ועליהם חיות פרווה מפוחלצות.

נכבדי הפרוונים צעדו כשהם לבושים בגדים מפוארים המעוטרים בשלל פרוות.

חברי הגילדה של הפרוונים

גם הפרוונים של פראג היוו קבוצה עשירה ורבת עוצמה והשפעה בקהילה היהודית.

ובעקבותיהם קבוצה גדולה של חברי הגילדה של הפרוונים.

שני חיילים נושאי חניתות ליוו את האדם שנשא את דגל הגילדה.

שוליות פרוונים עם חיות פרווה מפוחלצות על מוטות.

חברי הגילדה של הפרוונים

גם הפרוונים של פראג היוו קבוצה עשירה ורבת עוצמה והשפעה בקהילה היהודית.

נגן חצוצרה מלווה בחייל חמוש בחנית.

בנוסף לחיות הפרווה המפוחלצות הקטנות (סנאים??) שהוצגו לראווה על מוטות ארוכים נשאו עימם שני חברי הגילדה גם חיות פרווה מפוחלצות גדולות יותר (זאבים??).

שמונה אנשים נשאו על שכמם לוח עץ גדול ועליו שוחזר מראה של יער עמוס בחיות ציד מפוחלצות. את מראה סצנת צייד השלים הצייד החמוש ברובה שצעד בעקבותיהם.

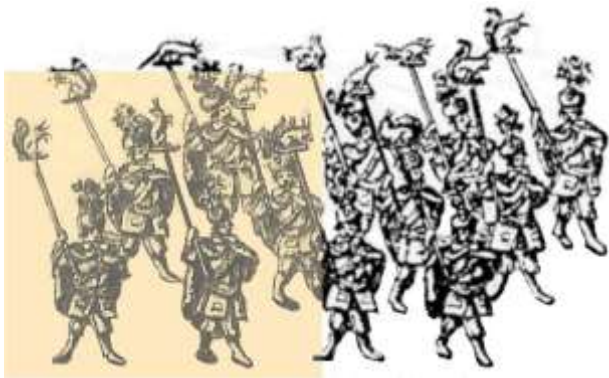

חברי הגילדה של הפרוונים

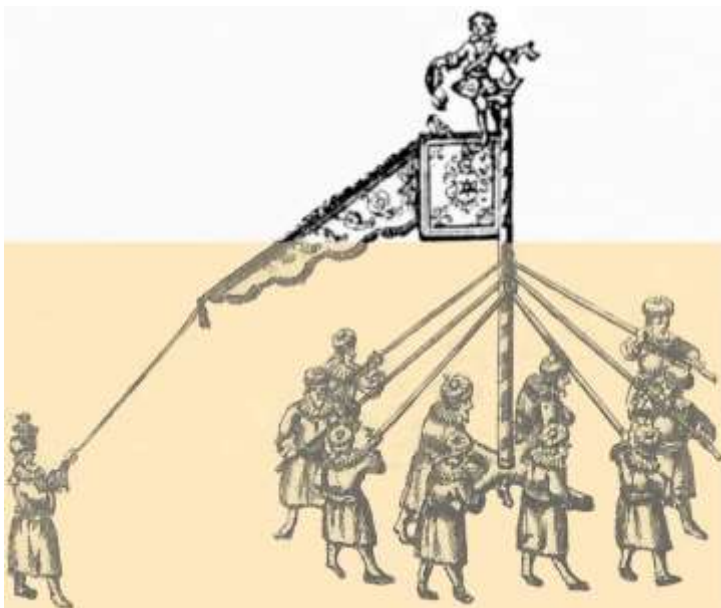
גם הפרוונים של פראג היוו קבוצה עשירה ורבת עוצמה והשפעה בקהילה היהודית.

דגל נוסף של הגילדה נישא על ידי אחד החברים המלווה על ידי חייל חמוש. במרכז הדגל שולב סמל מגן דוד.

קבוצה נוספת של שוליות פרוונים הנושאים פוחלצים של חיות פרווה.

בסוף גוש חברי הגילדה של הפרוונים צעדה קבוצה של חברי גילדת הקצבים כשהם נושאים כרזה נוספת. ילד קטן בן 12 בשם יהודה ישראלס (Juda Iserles) ישב במרומי התורן של הכרזה.

חברי הגילדה של החייטים

גילדה חשובה נוספת בה היו חברים רבים מיהודי פראג.

בראש הקבוצה צעדה חבורה של נגנים.

ואחריהם צעדו נכבדי גילדת החייטים כשהם לבושים במעילים מפוארים.

דגל הגילדה, העשוי פיסות בד רבות וצבעוניות התפורות יחד, נישא לצד סמל הגילדה, שבמרכזו זוג מספריים.

חברי הגילדה של החייטים

גילדה חשובה נוספת בה היו חברים רבים מיהודי פראג.

במרכז הקבוצה צעדו שוליות גילדת החייטים.

אחריהם צעד חייל חמוש ברובה.

קבוצה נוספת של נכבדי גילדת החייטים.

חברי גילדות מקצועיות נוספות

גילדת עושי התחרה, גילדת יצרני הכפתורים וגילדת הסנדלרים.

חברי גילדת עושי התחרה
נשאו את שלט הגילדה.

אתנחתא קומית כללה אדם
לבוש בתחפושת של אייל ולצידו
נגן כלי נשיפה וליצן.

חברי גילדת יצרני הכפתורים.

חברי גילדות מקצועיות נוספות

גילדת עושי התחרה, גילדת יצרני הכפתורים וגילדת הסנדלרים.

חברי גילדת הסנדלרים ובראשם אדם שהחזיק בידו מגף עשוי לתפארה.

אדם בלבוש מפואר חתם את תהלוכת חברי הגילדות המקצועיות.

אנשי חיל הפרשים הקלים

בסוף החלק הרשמי של המצעד שולבה קבוצה נוספת של פרשים במדים מהודרים.

פרש מוליך לצדו סוס בלבוש מפואר ואחריו שני פרשים תוקעים בחצוצרות.

שני חיילים רגלים חמושים בחרבות ואחריהם פרש על סוס.

פרש עם חרב שלופה.

אנשי חיל הפרשים הקלים

בסוף החלק הרשמי של המצעד שולבה קבוצה נוספת של פרשים במדים מהודרים.

קבוצת פרשים
חמושים בחניתות.

פרש על סוס דוהר.

ואחריו חתן וכלה רכובים על סוסים.

אנשי חיל הפרשים הקלים

בסוף החלק הרשמי של המצעד שולבה קבוצה נוספת של פרשים במדים מהודרים.

שני פרשים תוקעים בחצוצרות.

צמד פרשים.

קצין פרשים עם חרב שלופה.

אנשי חיל הפרשים הקלים

בסוף החלק הרשמי של המצעד שולבה קבוצה נוספת של פרשים במדים מהודרים.

קבוצה של
פרשים
חמושים
בחניתות.

ולסיום פרש עם חרב שלופה חותם את המצעד הרשמי.

החלק ההיתולי של התלוכה

בסוף המצעד שולבה קבוצה גדולה של בדרנים ושחקנים מסוגים שונים, שנועדו לשעשע את קהל הצופים. הם הציגו דמויות שונות מן המיתולוגיה ומן התרבות הנוצרית המקומית. שילוב דמויות אלו במצעד היהודי ממחיש עד כמה התערו אנשי הקהילה היהודית של פראג בתרבות האוכלוסייה הכללית בקרבת התגוררו.

שני ליצנים רכובים על סוסים.

ליצן בבגדי תינוק הובל בעגלת ילדים על ידי המטפלת שלו, אותה הציג שחקן אחר לבוש בבגדי אישה. "המטפלת" האכילה את התינוק בד"ייה באמצעות כף גדולה.

החלק ההיתולי של התהלוכה

בסוף המצעד שולבה קבוצה גדולה של בדרנים ושחקנים מסוגים שונים, שנועדו לשעשע את קהל הצופים.

דמותו המיוחדת של "קליבנה" (Klibna), תחפושת המדמה אדם רוכב על סוס, שהייתה מקובלת מאוד על הנוצרים תושבי פראג בתהלוכות תקופת הצום שקדמה לחג הפסחא.

אדם לבוש בבגדי אישה צעד כשהוא נושא בסל שעל גבו איש זקן קטן מידות.

אדם בתחפושת של אייל.

החלק ההיתולי של התהלוכה

בסוף המצעד שולבה קבוצה גדולה של בדרנים ושחקנים מסוגים שונים, שנועדו לשעשע את קהל הצופים.

שני אנשי שרירים הלכו כשהם לבושים בתחפושת של הרקולס.

ארבעה אנשים שמנים בתחפושת של זללנים עם כרס ענקית.

האל בכחוס,
דמות חובה
בחגיגות
הנוצרים,
הובל
בתהלוכה על
גבי חבית יין.

החלק ההיתולי של התהלוכה

בסוף המצעד שולבה קבוצה גדולה של בדרנים ושחקנים מסוגים שונים, שנועדו לשעשע את קהל הצופים.

שחקנים בלבוש חתן
וכלה הציגו מחזה
טיפוסי של חתונה
כפרית מסורתית.

את המצעד המפואר חתמה
קבוצה גדולה של משתתפי
החתונה הכפרית אשר ליוו את
החתן והכלה בשירים ובריקודים.
בתחריט מתוארים חברי הקבוצה
כשהם עוברים מתחת לאחת
הבמות המקושטות שהוקמו
לאורך נתיב התהלוכה.

עמדות התזמורת לאורך המסלול

לאורך נתיב המצעד הוקמו במות ועליהן הוצבו נגנים בכלי נגינה שונים.

הבמה בפינה השמאלית התחתונה של התחריט.

הבמה בפינה השמאלית העליונה של התחריט.

